תורת הקומפילציה

תרגיל 3

elad.ron@campus.technion.ac.il – מתרגל אחראי: אלעד רון

ההגשה בזוגות

עבור כל שאלה על התרגיל, יש לעין ראשית **בפיאצה** ובמידה שלא פורסמה אותה השאלה, ניתן להוסיף אותה ולקבל מענה, אין לשלוח מיילים בנושא תרגיל הבית כדי שנוכל לענות על השאלות שלכם ביעילות.

תיקונים לתרגיל יסומנו בצהוב, חובתכם להתעדכן בהם באמצעות קובץ התרגיל.

התרגיל ייבדק בבדיקה אוטומטית. **הקפידו למלא אחר ההוראות במדויק.**

כללי

בתרגיל זה עליכן לממש ניתוח תחבירי לשפת FanC, הכוללת פעולות אריתמטיות, פונקציות, והמרות מובנות מ-byte (בית אחד) ל-int) ל בתים).

מנתח לקסיקלי

יש לכתוב מנתח לקסיקלי המתאים להגדרות הבאות:

תבנית	אסימון
void	VOID
int	INT
byte	BYTE
В	В
Bool	BOOL
Override	OVERRIDE
And	AND
Or	OR
Not	NOT
True	TRUE
False	FALSE
Return	RETURN
If	IF
Else	ELSE
While	WHILE
Break	BREAK
Continue	CONTINUE
;	SC
,	COMMA
(	LPAREN
)	RPAREN
{	LBRACE
}	RBRACE
=	ASSIGN
== != < > <= >=	RELOP
+ - * /	BINOP
[a-zA-Z][a-zA-Z0-9]*	ID
0 [1-9][0-9]*	NUM
"([^\n\r\"\\] \\[rnt"\\])+"	STRING

ניתן לשנות את שמות האסימונים או להוסיף אסימונים נוספים במידת הצורך, כל עוד המנתח הלקסיקלי מזהה את כל התבניות לעיל.

יש להתעלם מרווחים, ירידות שורה משני הסוגים (LF ,CR) וטאבים כך שלא תתקבל עליהם שגיאה לקסיקלית. $/\lceil r \rceil * [r \rceil r] * [r \rceil r] *$

יש לכתוב מנתח תחבירי שיתאים לדקדוק הבא:

- 1. $Program \rightarrow Funcs$
- 2. $Funcs \rightarrow \epsilon$
- 3. $Funcs \rightarrow FuncDecl Funcs$
- 4. FuncDecl $\rightarrow$ OverRide RetType ID LPAREN Formals RPAREN LBRACE Statements RBRACE
- 5. $OverRide \rightarrow \epsilon$
- 6. $OverRide \rightarrow OVERRIDE$
- 7. $RetType \rightarrow Type$
- 8. $RetType \rightarrow VOID$
- 9. Formals $\rightarrow \epsilon$
- 10. $Formals \rightarrow FormalsList$
- 11. $FormalsList \rightarrow FormalDecl$
- 12. $FormalsList \rightarrow FormalDecl\ COMMA\ FormalsList$
- 13. $FormalDecl \rightarrow Type ID$
- 14. $Statements \rightarrow Statement$
- 15. $Statements \rightarrow Statements Statement$
- 16. Statement $\rightarrow$ LBRACE Statements RBRACE
- 17. $Statement \rightarrow Type\ ID\ SC$
- 18. Statement $\rightarrow$ Type ID ASSIGN Exp SC
- 19. $Statement \rightarrow ID \ ASSIGN \ Exp \ SC$
- 20. $Statement \rightarrow Call SC$
- 21. $Statement \rightarrow RETURN SC$
- 22. Statement $\rightarrow$ RETURN Exp SC
- 23. Statement $\rightarrow$ IF LPAREN Exp RPAREN Statement
- 24. Statement $\rightarrow$ IF LPAREN Exp RPAREN Statement ELSE Statement
- 25. Statement → WHILE LPAREN Exp RPAREN Statement
- 26. Statement $\rightarrow$ BREAK SC
- 27. Statement $\rightarrow$ CONTINUE SC
- 28. Call → ID LPAREN ExpList RPAREN
- 29. Call → ID LPAREN RPAREN
- 30. $ExpList \rightarrow Exp$
- 31. $ExpList \rightarrow Exp\ COMMA\ ExpList$
- 32. $Type \rightarrow INT$
- 33. $Type \rightarrow BYTE$
- 34. $Type \rightarrow BOOL$
- 35. $Exp \rightarrow LPAREN Exp RPAREN$
- 36. $Exp \rightarrow Exp \ BINOP \ Exp$
- 37. $Exp \rightarrow ID$
- 38. $Exp \rightarrow Call$
- 39. $Exp \rightarrow NUM$
- 40. $Exp \rightarrow NUM B$
- 41. $Exp \rightarrow STRING$
- 42. $Exp \rightarrow TRUE$
- 43. $Exp \rightarrow FALSE$
- 44. $Exp \rightarrow NOT Exp$
- 45. $Exp \rightarrow Exp \ AND \ Exp$
- 46. $Exp \rightarrow Exp \ OR \ Exp$
- 47. $Exp \rightarrow Exp \ RELOP \ Exp$
- 48. $Exp \rightarrow LPAREN Type RPAREN Exp$

:הערות

- 1. הדקדוק כפי שמוצג כאן אינו חד משמעי ב-Bison. יש להפכו לחד משמעי תוך שימור השפה. בעיה לדוגמה שיש לפתור: http://en.wikipedia.org/wiki/Dangling_else.
- יש לפתור את בעיית ה-Dangling else (למשמעות כמו בשפת C) ללא שינוי הדקדוק אלא באמצעות מתן עדיפות לכללים או אסוציאטיביות מתאימה לאסימונים.
- 2. יש להקפיד על מתן עדיפויות ואסוציאטיביות מתאימים לאופרטורים השונים. יש להשתמש בטבלת העדיפויות כאן: http://introcs.cs.princeton.edu/java/11precedence
  - 3. אין צורך לבצע שינויים בדקדוק, פרט לשם הבדלה בין האופרטורים השונים.
    - 4. שימו לב לשינויים מתרגילי בית קודמים.

override

כחלק מתרגילי הבית תממשו דריסה של פונקציות (כפי שניתן לראות בכללי הגזירה 4-6). דריסה של פונקציות משמעותה הגדרה של פונקציה עם שם זהה לפונקציה שכבר הוגדרה אך עם אחד או יותר מהשינויים הבאים: מספר ארגומנטים שונה, ארגומנטים מטיפוסים שונים או טיפוס חזרה שונה.

ניתן לדרוס פונקציה רק אם הפונקציה הנדרסת הוגדרה כ-override ואחרת יש לזרוק שגיאה.

במקרה בו יש **קריאה** לפונקציה בצורה דו משמעית יש להדפיס שגיאה כפי שיפורט בהמשך.

אסור להגדיר את פונקציית main כ-override.

בדיקות סמנטיות

טבלאות סמלים

וגם:

בשפת FanC קיים קינון סטטי של scopes: כל משתנה מוגדר ב-scope שבו הוכרז, ובכל הצאצאים של אותו scope. אסור להכריז על משתנה, טיפוס או ערך שכבר מוגדר באותו ה-scope – כלומר אין shadowing של אף identifier שכבר מוגדר (כולל identifier של משתנה, פונקציה, טיפוס או ערך שלא הוגדרו. (override של פונקציה במקרה שהוגדרה ללא statement), ואסור להשתמש במשתנה הוא כל מופע פרט להכרזה שלו. משתנה מוגדר החל מה-statement שאחרי הגדרתו.

קטעי הקוד הבאים תקינים תחבירית:

```
int a;
int a;
int a;
```

c = 6;

אך לא נרצה לאפשר אותם בשפת FanC. לכן יש לנהל טבלאות סמלים.

בטבלת הסמלים נשמור עבור כל משתנה, פרמטר ופונקציה את שמו, מיקומו היחסי ברשומת ההפעלה, והטיפוס שלו.

יש להשתמש בטבלאות הסמלים כדי לבצע את הבדיקות הבאות:

- בכל הכרזה על משתנה יש לוודא שמשתנה באותו שם לא מוגדר ב-scope הנוכחי או באחד ה-scopes המכילים אותו.
  - 2. בכל שימוש במשתנה יש לוודא כי הוא מוגדר.
- 3. בכל שימוש בפונקציה, יש לוודא כי היא הוגדרה לפני השימוש. כלומר: מותר לקרוא לכל פונקציה שהוגדרה לפני הפונקציה הנוכחית, ומותר לקרוא לפונקציה הנוכחית (רקורסיה).

בנוסף יש להשתמש בטבלת הסמלים כדי לבצע בדיקות טיפוסים לפי כללי הטיפוסים של FanC שמוגדרים בהמשך.

שימו לב כי בשביל לתמוך בפונקציות ייתכן שתצטרכו לשמור מידע נוסף פרט למידע לעיל.

כללי Scoping:

- 1. פונקציה ובלוק מייצרים scope חדש. פרמטרים של פונקציה שייכים ל-scope של הפונקציה.
  - if/else/while .2 מייצרים scope חדש.

לכן, במקרה בו נפתח בלוק כחלק מפקודת if/else/while יפתחו שני scopes. אחד ריק עבור ה-if/while/else ואחד עבור הבלוק.

בנוסף קיימות שתי פונקציות ספריה: print ו-print, כאשר print מקבלת מחרוזת (string) ו-int מקבלת int. שתיהן מחזירות void. יש להכניס את שתי הפונקציות הנ"ל לטבלת הסמלים בפתיחת הscope הגלובלי בסדר הבא: קודם את print ולאחר מכן את printi.

שימו לב כי כדי לשמור את print בטבלת הסמלים אנחנו מגדירים את string כטיפוס פנימי, למרות שהוא לא נגזר ע"י Type.

כללי טיפוסים

יש לקבוע את הטיפוסים של ביטויים לפי הכללים הבאים:

- 1. ביטוי שנגזר מ-NUM טיפוסו int, ומ-B NUM טיפוסו אלו נקרא הטיפוסים המספריים.
  - .bool הוא true/false טיפוס הקבועים.
    - 3. טיפוס קבוע מחרוזת הוא string.
  - 4. הטיפוס של משתנה או קבוע נקבע לפי הגדרתו.
  - 5. הטיפוס של ביטוי Call נקבע לפי טיפוס ההחזרה של הפונקציה הנקראת.
    - . ניתן לבצע השמה של ביטוי מטיפוס מסוים למשתנה מאותו הטיפוס.
      - 7. ניתן לבצע השמה של byte ל-int.
- כאשר (int)<value> או (byte)<value> ניתן לבצע השמה מפורשת מint או מint) או או byte (byte)<value) .8. ניתן לבצע השמה מפורשת מtint) או או byte (byte)<... רוא ביטוי מטיפוס int) או byte או או value
  - 9. פעולות relop מקבלות שני אופרנדים מטיפוסים מספריים. טיפוס ההחזרה של הביטוי הוא bool.
  - .10 פעולות לוגיות (and, or, not) מקבלות אופרנדים מטיפוס bool. טיפוס ההחזרה של הביטוי הוא
  - הוא הטיפוס עם טווח הייצוג הגדול יותר binop מקבלות שני אופרנדים מספריים. טיפוס החזרה של מבין שני הטיפוסים של האופרנדים.
    - .print ניתן לשימוש רק בקריאה לפונקציית הספרייה string.
    - 13. פונקציית הספריה print מקבלת ארגומנט אחד מסוג string ומחזירה
    - .void מקבלת ארגומנט אחד מסוג int או byte מקבלת ארגומנט אחד מסוג printi ומחזירה
- מותר). מותר לפונקציה בהעברת מספר נכון של פרמטרים תואמים לטיפוסים בהגדרת הפונקציה (לפי הסדר). מותר 15. ניתן לקרוא לפונקציה בהעברת מספר נכון של פרמטרים השמה של $\mathbf{e}_i$ למשתנה המוגדר מהטיפוס של p_i מותרת. להעביר ביטוי $\mathbf{e}_i$
- ההחזרה מותר להשמה לטיפוס הרבד הרבד באותו אופן, בפונקציה המחזירה ערך, טיפוס ה-Exp בכל בכל באותו אופן, בפונקציה המחזירה ערך, טיפוס ה-Exp בכל בהגדרת הפונקציה.
  - 17. פקודות if ו-while מקבלות Exp מטיפוס בוליאני.
    - -override .18

הבהרה: כאשר יש קריאה לפונקציה שמוגדרת כ-override הגרסה שמופעלת נבחרת באופן הבא: גרסה עבורה מספר הפרמטרים תואם ועבור כל פרמטר ניתן לבצע השמה בין טיפוס הביטוי שהועבר לטיפוס הפרמטר. אם ישנה בדיוק פונקציה אחת כזו, טיפוס הביטוי יהיה טיפוס ההחזרה שלה. קריאה דו משמעית במקרה של override יכולה להתרחש במקרה בו יש יותר מפונקציה אחת שמתאימה לפי טיפוס הפרמטרים בלבד. מקרה בו יש קריאה לפונקציה שנבדלת רק בערך החזרה שלה לא ייבדק.

דוגמה לקריאה לפונקציה בצורה דו משמעית:

```
override byte foo(int x) {...}
override byte foo(byte x) {...}
foo(5); // Example_1
int a = foo(2b); //Example 2
```

הדוגמה הראשונה היא דוגמה לקריאה תקינה של פונקציה ללא שגיאה. הדוגמה השנייה היא דוגמה לקריאה דו משמעית, זאת מכיוון שאנו מאפשרים המרה אוטומטית בין byte ל-int ולכן לא ניתן לדעת לאיזו פונקציה צריך לקרוא כיוון שקריאה זו מתאימה לשתי הפונקציות לפי ערך הפרמטרים שלהן. לכן יש להדפיס את השגיאה לפיה יש קריאה דו משמעית עבור הדוגמה השנייה.

שימו לב! בכל מקרה שלא מוגדר בכללים אלה יש להחזיר שגיאה. ראו סעיף "טיפול בשגיאות" בהמשך.

בדיקות סמנטיות נוספות

בנוסף, יש לבצע את הבדיקות הבאות, שאינן בדיקות טיפוסים:

- יש לבצע בדיקה כי הם $Statement o CONTINUE\ SC$ ועבור הכלל ועבור אור אוועבור אור אוועבור בדיקה כי בדיקה כי בדיקה כי הם מתגלים רק בתוך לולאת שלעצור עם שגיאת אורת יש לעצור עם שגיאת while, אחרת יש לעצור עם שגיאת ולצאת מהתכנית.
  - יש לבצע בדיקה כי הם $Statement \to RETURN\ Exp\ SC$ ו- $Statement \to RETURN\ SC$ יש לבצע בדיקה כי הם עבור כללי הדקדוק (בדיקת הטיפוס מותר לשימוש רק בפונקציות שלא מחזירות (בדיקת הטיפוס $RETURN\ Exp\ SC$), ו- $RETURN\ SC$ רק בפונקציה המחזירה void עבורו מפורטת תחת "כללי טיפוסים"), ו- $RETURN\ SC$ רק בפונקציה המחזירה Mismatch

שימו לב שאין חובה שפונקציה תכיל פקודת return ואין צורך לבדוק שלפונקציה המחזירה ערך קיימת פקודת

- 3. ליטרל שטיפוסו byte לא יציין מספר הגדול מ-255.
- 4. קיימת בדיוק פונקציית main אחת, ללא פרמטרים, ועם טיפוס החזרה void.

מיקום המשתנים בזיכרון

בתרגיל אנו מניחים שכל משתנה הוא בגודל 1, ללא תלות בטיפוס. אזי עבור הקוד הבא:

```
int x;
{
    bool y;
    byte z;
}
bool w;
```

המיקומים (offset) לכל משתנה יהיו:

0	Х
1	у
2	Z
1	W

בנוסף, נמקם ארגומנטים של פונקציה בסדר הפוך ברשומת ההפעלה לפני מיקום 0. לכן עבור הפונקציה הבאה:

```
bool isPassing(int grade, int factor)
{
    return (grade+factor) > 55;
}
```

:המיקומים יהיו

-1	grade
-2	factor

קלט ופלט המנתח

קובץ ההרצה של המנתח יקבל את הקלט מ-stdin.

יש להיעזר בקובץ output.hpp המצורף לתרגיל על מנת לייצר פלט הניתן לבדיקה אוטומטית.

בסוף כל scope, כולל ה- scope הגלובאלי, המנתח ידפיס את המשתנים שהוגדרו ב- stdout בסדר הבא:

- endScope קריאה לפונקציה
- 2. עבור כל identifier שהוגדר ב- scope על פי סדר ההכרזה בקוד (במידה ומדובר ב-scope של פונקציה, יש להתחיל מהפרמטרים, לפי סדר הגדרתם) יש לקרוא לפונקציה (printID(id,offset,type) עם שם המשתנה, המיקום בזיכרון, והטיפוס.

- a. עבור משתנה, קבוע או פרמטר, מחרוזת הטיפוס צריכה להיות זהה לשם האסימון שהוגדר לטיפוס בחלק... הלקסיקלי בתיאור התרגיל (עבור מחרוזת, הטיפוס הוא STRING).
- עם טיפוסי הפרמטרים makeFunctionType יש לקרוא לפונקציה לקבל את מחרוזת הtype. .b טיפוס הפרמטרים .b וטיפוס ההחזרה כפי שהוגדרו בסעיף הקודם. בנוסף, המיקום בזיכרון של פונקציה הוא תמיד
  - 3. שימו לב לבצע זאת בסוף כל scope לפי ההגדרה בפרק טבלת הסמלים של תיאור התרגיל.

ניתן קובץ פלט לדוגמא. יש לבדוק שהפורמט שהודפס זהה אליו. הבדלי פורמט יגרמו לכישלון הבדיקות האוטומטיות.

טיפול בשגיאות

בקובץ הקלט יכולות להיות שגיאות לקסיקליות, תחביריות וסמנטיות. **על המנתח לסיים את ריצתו מיד עם זיהוי שגיאה** (כלומר בנקודה העמוקה ביותר בעץ הגזירה שבה ניתן לזהותה). ניתן להניח כי הקלט מכיל שגיאה אחת לכל היותר.

על מנת לדווח על שגיאות יש להשתמש בפונקציות הנתונות בקובץ output.hpp:

errorLex(lineno)	שגיאה לקסיקלית
errorSyn(lineno)	שגיאה תחבירית
errorUndef(lineno, id)	שימוש במשתנה שלא הוגדר או ב-identifier שאינו משתנה כמשתנה
errorUndefFunc(lineno, id)	שימוש בפונקציה שלא הוגדרה או ב-identifier שאינו פונקציה כפונקציה
errorDef(lineno, id)	ניסיון להגדיר identifier שכבר הוגדר כמשתנה או ניסיון להגדיר identifier של פונקציה דורסת עם אותם משתנים של הפונקציה הנדרסת.
errorPrototypeMismatch(lineno, id)	ניסיון להשתמש בפונקציה עם ארגומנטים לא תואמים.
errorMismatch(lineno)	אי התאמה של טיפוסים (פרט להעברת פרמטרים לא תואמים לפונקציה)
errorUnexpectedBreak(lineno)	ereak שאינה חלק מלולאה
errorUnexpectedContinue (lineno)	eontinue שאינה חלק מלולאה
errorMainMissing()	void main() לא מוגדרת פונקציית
errorByteTooLarge(lineno, value)	ליטרל מסוג byte מכיל מספר גדול מדי, כאשר value הוא הערך הקיים בקוד.
errorFuncNoOverride(lineno, id)	ניסיון לדרוס פונקציה שלא הוגדרה כ-override.
errorOverrideWithoutDeclaration(lineno, id)	ניסיון לדרוס פונקציה ללא ציון המילה override כאשר הפונקציה הנדרסת הוגדרה כ-override.
errorAmbiguousCall(lineno, id) errorMainOverride (lineno)	הפומן ברו חונדו סול הוגדרות כ-overnde. קריאה לפונקציה בצורה דו משמעית. <mark>הגדרת פונקציית main כ-override.</mark>

בכל השגיאות הנ"ל id הוא שם המשתנה או הפונקציה, ו-lineno הוא מס' השורה בה מופיעה השגיאה.

- במקרה של שגיאה הפלט של המנתח יהיה תוכן כל ה-scopes שנעשה להם reduce והשגיאה שהתגלתה (כפי שניתן לראות בדוגמה t2).
- יש לתפוס את השגיאה ולעצור את המנתח מוקדם ככל הניתן.
   לדוגמה, במקרה שבתנאי if מופיע Exp שאינו מטיפוס בוליאני, יש לזרוק את השגיאה ולעצור לפני ההדפסה שמתבצעת בסוף הפרכם.
  - בדיקה כי קיימת פונקציית ()void main תתבצע לפני reduce של ה-scope הגלובלי . ולכן על המנתח לזהות זאת לפני scope הדיקה כי קיימת פונקציית ()scope הגלובלי.

הדרכה והערות

סדר מומלץ לביצוע התרגיל (מומלץ להריץ בדיקות לאחר כל סעיף):

1. כתבו מנתח לקסיקלי ותחבירי ללא כללים סמנטיים.

- 2. בדקו שהמבנה התחבירי של השפה נאכף ואין אף קונפליקט.
- 3. הגדירו את YYSTYPE וממשו טבלאות סמלים. השתדלו ליצור מחלקות לכל נונטרמינל ולא ליצור Struct אחד שמכיל את כל התכונות הסמנטיות.

מלבד הצורה שראיתם בתרגול לעשות זאת, ניתן לעשות זאת גם ע״י הגדרת union המכיל את כל ה-structs או מלבד הצורה שראיתם בתרגול לעשות זאת, ניתן לעשות זאת גם ע״י הגדרת המכיל את כל המינל ונונטרמינל כ-struct או טיפוס המתאים לו.

להסבר ולדוגמה פשוטה עבור דקדוק המכיל טרמינלים NUM ו-OP ונונטרמינל exp נוסיף בחלק ה-declarations:

```
%union {
int val;
char op;
};
%token <val> NUM
%token <op> OP
%type <val> exp
```

- 4. מומלץ מאוד לממש מחלקות לטיפול בדרישות שונות ולהפנות אליהן מהקוד בקובץ הדקדוק. שימוש בקוד חיצוני יחסוך לכם להריץ את bison בכל שינוי של הקוד. שימו לב כי ניתן להגיש קבצי קוד נוספים.
  - .5 בצעו בדיקות סמנטיות.

שימו לב כי התרגיל לא ייבדק עם הכלי valgrind. על אף זאת, על התרגיל לא לקרוס. לכם כמובן מותר לבדוק עם valgrind או כל כלי אחר.

הוראות הגשה

שימו לב כי קובץ ה-Makefile מאפשר שימוש ב-STL. אין לשנות את ה-Makefile.

יש להגיש קובץ אחד בשם ID1-ID2.zip, עם מספרי ת"ז של שתי המגישות. על הקובץ להכיל:

- flex בשם scanner.lex המכיל את כללי הניתוח הלקסיקלי
  - קובץ בשם parser.ypp המכיל את המנתח
- את כל הקבצים הנדרשים לבניית המנתח, כולל *.hw3_output שסופקו כחלק מהתרגיל.

בנוסף, יש להקפיד שהקובץ לא יכיל את:

- קובץ ההרצה
- bison-ו flex קבצי הפלט של
- שסופק כחלק מהתרגיל Makefile שופץ

יש לוודא כי בביצוע unzip לא שגיאות באמצעות קובץ על המנתח להיבנות על השרת csComp ללא שגיאות באמצעות קובץ של לוודא כי פורמט הפלט זהה zip מופיע קובץ בדיקה לדוגמה. יש לוודא כי פורמט הפלט זהה מפורמט הפלט של הדוגמאות הנתונות. כלומר, ביצוע הפקודות הבאות:

```
unzip id1-id2.zip
cp path-to/Makefile .
cp path-to/ hw3-tests.zip .
unzip hw3-tests.zip
make
./hw3 < t1.in 2>&1 > t1.res
diff t1.res path-to/t1.out
```

ייצור את קובץ ההרצה בתיקיה הנוכחית ללא שגיאות קומפילציה, יריץ אותו, ו-diff יחזיר 0.

הגשות שלא יעמדו בדרישות לעיל יקבלו ציון 0 ללא אפשרות לבדיקה חוזרת.

בדקו היטב שההגשה שלכן עומדת בדרישות הבסיסיות הללו לפני ההגשה עצמה.

שימו לב כי באתר מופיע script לבדיקה עצמית לפני ההגשה בשם selfcheck. תוכלו להשתמש בו על מנת לוודא כי ההגשה שלכם תקינה.

בתרגיל זה (כמו בתרגילים אחרים בקורס) ייבדקו העתקות. אנא כתבו את הקוד שלכם בעצמכם.